

РЕШЕНИЕ

№ 7075

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 18.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9105** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“ против решение изх. № 3891/2023г. от 08.09.2023 г. на районния прокурор, административен ръководител на Районна прокуратура – Я. (РП). Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заявление вх. № 3897/23/25.08.2023г. на РП сдружението поискало на електроцелен адрес по електронен път да му бъде предоставена следната информация:

1. Колко досъдебни производства за ПТП има образувани в момента при Вас?
2. Колко от делата по т.1 са забавени повече от 6 месеца, но по-малко от 1 година?
3. Колко от делата по т.1 са забавени повече от 1 година?
4. Колко от делата по т.1 са забавени повече от 2 година?
5. Каква е причината за забавянето на делата по т.2, т.3 и т.4?

В отговор на заявлението било постановено процесното решение, в което неговият издател изложил становище, че исканата информация не е обществена такава по смисъла на ЗДОИ. Тя не предполага дейности с административноправен характер,

осъществявани от Прокуратурата на Република България. Достъп до обществена информация се предоставя по реда на ЗДОИ, освен когато в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация /чл.4 ал. 1 от ЗДОИ/. Предоставянето на достъп се обуславя най-вече от това, дали поисканата информация е обществена такава по смисъла на чл.2 ал. 1 от ЗДОИ, от приложимостта на ЗДОИ като общ закон, както и от това дали адресатът на заявлението е задължен субект по чл.3 от ЗДОИ. Обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В приложното поле на ЗДОИ попадат само онези актове на органите на съдебната власт, които са част от извършваната от тях административноправна дейност, но не и относно проведени действия извършени в съответствие с процесуалните разпоредби по конкретни наказателни производства. В случая поисканата информация касае дейност, извършвана в съответствие с процесуалните разпоредби по конкретни наказателни производства - постановени актове по досъдебни производства и преписки, която информация е защитена по чл.7 от ЗДОИ и до която достъпът е ограничен на специално основание, предвидено в чл.211 от ЗСВ като достъпна за страните по делото по реда на НПК. В чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ изрично е изключено предоставянето на достъп по този закон. Искане за предоставяне на информация по ЗДОИ относно движението на делата, наличните данни относно фазите и етапите, на които се намират и причините за това не могат да се определят като искане за достъп до обществена информация. Съгласно указание, дадено с писмо изх. № 578/2017 г. на Главен прокурор на Република България относно предоставяне на достъп до обществена информация, в тези случаи исканията за достъп до обществена информация не следва да се разглеждат по ЗДОИ, а заявителите следва да се уведомяват писмено, че се прилагат нормите на НПК и отсъстват основания за произнасяне по чл.28 от ЗДОИ.

Посочва се в мотивите на оспорения акт и, че дори и да се приеме, че исканата информацията е обществена такава, то същата отново не следва да бъде предоставена, тъй като не се установява наличие на правен интерес от получаване на търсената информация. З. не попада в кръга субекти, които имат право на контрол и информация относно работата по конкретен вид наказателни производства. Съгласно приложимата разпоредба на чл.4, ал.1 от ЗДОИ, всеки гражданин има право на достъп до обществена информация. Действително законът не поставя изискване за правен интерес, но той се обуславя от целта на закона - заявителят да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект. Нормалната житейска логика изисква дейността на задължения субект по някакъв начин да засяга правната сфера на лицето, което търси информацията, така че съставеното мнение да му послужи при упражняване на негови права или защита на негови интереси. В противен случай се предпоставя възможност за злоупотреба с правото на достъп до информация и упражняването му се превръща в самоцел. Този извод се основава и на разпоредбата на чл.41 от Конституцията на Република България, която предвижда, че гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона или не засяга чужди права. Разпоредбата на чл.57, ал.2 от Конституцията предписва също така правата да се упражняват добросъвестно, като не

се допуска злоупотреба с права, както и тяхното упражняване, ако то накърнява права или законни интереси на други лица. В случая няма данни за заявителя действително да съществува някакъв специален интерес от търсенето и получаването на заявената информация. В допълнение е отбелязано, че съгласно съдебната практика, задълженият субект по ЗДОИ не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително информация единствено, за да бъде удовлетворено конкретно искане на конкретен субект. По изложените съображения издателят на оспорения акт постановил отказ по горепосоченото заявление за достъп до обществена информация, като намерил, че поисканата попада извън приложното поле на ЗДОИ.

Съдът в настоящия състав не споделя този извод. Въпросите, изложени в т.1-5 от заявлението, са видимо от естество да позволят на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Такъв е и районният прокурор, административен ръководител на РП, по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Съгласно чл.127 от Конституцията, прокуратурата следи за спазване на законността, като: ръководи разследването и упражнява надзор за законосъобразното му провеждане; може да извършва разследване; привлича към отговорност лицата, които са извършили престъпления, и поддържа обвинението по наказателни дела от общ характер; упражнява надзор при изпълнение на наказателните и други принудителни мерки; предприема действия за отмяна на незаконсъобразни актове; в предвидените със закон случаи участва в граждански и административни дела. Тези й функции несъмнено представляват част от обществения живот в Република България. Поради това, информацията за дейността на РП представлява обществена информация по определението на чл.2, ал.1 ЗДОИ и ръководителят ѝ дължи предоставянето ѝ, ако такава е налична. В тази връзка ирелевантно е обстоятелството, дали заявителят има конкретен личен, пряк, правен интерес да получи информацията. Това обстоятелство би могло да е от значение за административното обслужване (в хипотезата на чл.8, т.1 ЗДОИ), но не е сред основанията, при които достъп до обществена информация е дължим. В тази връзка следва да се отбележи, че видно от отбелязването в Търговския регистър, сдружението има за цели да съдейства за подобряване на пътната безопасност в страната; да координира и представлява интересите гражданите във връзка с усъвършенстване на правната уредба и законодателната рамка в областта на транспорта и пътната безопасност; да подобри осведомеността на обществото във връзка с актуалните проблеми на пътната безопасност; да разработва програми, стратегии, петиции и предложения за законодателни промени с цел подобряване на условията на безопасността на движението; да оказва съдействие на своите членове, както и на нечленуващи лица при комуникацията между тях и държавни и местни органи, като им оказва специализирана помощ при водене на преговори, участие в дискусии, кръгли маси, свързани с осигуряване на по-добри условия и специализирана помощ по въпроси в областта на транспорта и пътната безопасност; да отстоява интересите и да осъществява защита на правата на гражданското общество; да инициира дейности и проекти, свързани с популизирането в обществото на проблемите на пътната безопасност и разработване и методи решаването им; да съдейства в развитието и обмена на добри практики в областта на пътната безопасност. Тези цели обосновават в случая и конкретен интерес да бъде предоставена исканата информация, която има изцяло характер на статистика относно пътно-транспортни произшествия и работата на РП по тях. Неотнормисими са в тази

връзка съображенията за необходима поверителност, тъй като със заявлението не са поискани данни за отделни, конкретни производства, от които би могло да бъде направен извод за засягане интересите на конкретно лице по начин, годен да го индивидуализира.

Наред с горното, в съдържанието на оспорения акт е обективизирано изявление в насока, че поставените въпроси биха наложили на издателя да систематизира и обработва допълнително информация. Жалбоподателят не установява противното, съобразно доказателствената тежест, която носи съгласно чл.170, ал.2 АПК. Поради това, не е налице основание за отмяна на решението.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е издадено в установената форма от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на сдружение „Искаме справедливост и сигурност на пътя“, с ЕИК[ЕИК], против решение изх. № 3891/2023г. от 08.09.2023 г. на районния прокурор, административен ръководител на Районна прокуратура – Я..

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: